

Învățătură despre Taina Sfântului Botez și a Mirungerii

Introducere

În familie, suntem obișnuiți să aniversăm ziua de naștere a copiilor. Sărbătorim, de asemenea, ziua sfântului ocrotitor, al cărui nume îl purtăm. La fel de importantă este și ziua botezului nostru, de care mai rar ținem seama. Noi creștinii avem două nașteri: una în maternitate și una în Biserică. Prima este după trup, pentru această lume, iar a doua este după duh, pentru viața veșnică sau pentru Împărăția lui Dumnezeu. Fără nașterea prin Botez nu putem intra în Împărăția veșnică, după cum spune Domnul Iisus Hristos: „*De nu se va naște cineva din apă și din Duh, nu va putea să intre în Împărăția lui Dumnezeu*” (Evanghelia după Ioan 3,3). În această broșură veți găsi esențialul a ceea ce este necesar să știe orice creștin cu privire la Taina Sfântului Botez. Ne rugăm Domnului să binecuvânteze pe toți cei ce o citesc și să înscrie în inimile lor toate aceste sfinte învățături.

Cuprins

[Explicația duhovnicească a Botezului](#)
[Explicația practică a Slujbei Botezului](#)
[Părțile principale ale Sfântului Botez](#)
[Simbolistica obiectelor folosite la Sfântului Botez](#)
[Pregătirea duhovnicească a Botezului](#)
[Pregătirea părinților](#)
[Rostul nașilor la Botez](#)
[Pregătirea nașilor 8](#)
[Pregătirea practică a Botezului](#)
[Timpul și locul unde se săvârșește Botezul](#)
[Pregătirea pentru Botez a părinților](#)
[Pregătirea pentru Botez a celorlalți participanți](#)
[Cele necesare pentru Taina Botezului](#)
[Îndrumări practice după Botez](#)
[Rezumat: cele necesare pentru Slujba Botezului](#)
[Mărturisirea de credință ortodoxă](#)

EXPLICAȚIA DUHOVNICEASCĂ A BOTEZULUI

Cuvântul *Botez* provine din limba greacă: verbul *baptizo* înseamnă „a scufunda”. De aceea pruncul este „scufundat” în apa din cristelniță și nu doar stropit. Botezul este taina prin care omul, prin întreita afundare în apă sfințită de către preot, în numele Sfintei Treimi, se spală de păcatul strămoșesc și de toate păcatele de până atunci. Astfel se naște din nou duhovnicește și devine membru al Bisericii. Din acest motiv, numele noului botezat este bine să fie al unui sfânt sau al unei sfinte. Numele exprimă identitatea creștină și de neam.

La Botez, copilul este afundat de trei ori în apa sfințită, iar preotul rostește cuvintele: „**Se botează robul/roaba lui Dumnezeu (numele) în Numele Tatălui – Amin, și al Fiului – Amin, și al Sfântului Duh – Amin**”. Cuvântul „rob” are sensul de slujitor sau ascultător de Dumnezeu. Nu este nimic mai înălțător și mai frumos decât să fim mereu în preajma lui Dumnezeu, ca slujitori ai Lui care fac întru toate voia Lui! Suntem cu adevărat liberi numai în măsura în care ne supunem Domnului și ascultăm de El.

Prin Botez, părinții își exprimă dorința de a trăi, alături de copiii lor, ca robi ai lui Dumnezeu. Aceasta înseamnă că avem un Domn al vieții noastre și un Tată iubitor care ne poartă mereu de grijă și care nu ne lasă niciodată singuri. Așa cum ne

străduim să învățăm o meserie, o limbă străină, o știință, să cântăm la un instrument, tot așa ar trebui să ne folosim mintea pentru a ne apropia de Dumnezeu, a afla mai multe despre El și despre voia Lui.

Și dumneavoastră, dragi părinți și nași, ați fost botezați și cununați ca „robi ai lui Dumnezeu”. Mântuitorul Iisus Hristos ne-a dat porunca de a boteza, dar și de a-i învăța pe cei botezați să păzească toate câte ne-a poruncit (cf. Matei 28, 19-20). Cu alte cuvinte, marea dumneavoastră responsabilitate începe abia acum prin educația și creșterea creștină a copiilor.

Mai întâi, să înțelegem practic ce înseamnă Botezul și cum trebuie să ne pregătim pentru primirea lui. Să știm de asemenea că viața creștină înseamnă trăirea, zi de zi, a făgăduințelor făcute la botez și anume că ne-am lepădat de satana și de toate lucrurile lui și că ne-am unit cu Hristos prin rugăciune și fapte bune. De aceea nu suntem creștini cu adevărat decât în măsura în care conlucrăm cu harul botezului și ne străduim să trăim o viață sfântă.

Explicația practică a Slujbei Botezului

Părțile principale ale Sfântului Botez

Prima parte din slujba Sfântului Botez o formează **lepădările de satana sau exorcismele** care sunt rugăciuni de alungare a duhurilor necurate. Sfințirea copilului prin Botez se face după ce din sufletul său a fost alungată orice lucrare necurată, pentru ca în el să se sălășluiască Duhul Sfânt.

Nașul rostește de trei ori, în numele copilului: „*mă lepăd de satana și de toate lucrurile lui...*”, stând cu fața către apus, ceea ce simbolizează împotrivirea sa față de lucrările celui rău. Lepădarea de satana și de toate lucrurile lui trebuie să se regăsească în modul cel mai real și în viața nașilor, pentru ca făgăduința lor să nu fie doar o declarație verbală.

Unirea cu Hristos și rostirea Crezului se fac apoi întorși cu fața spre Răsărit, pentru că Hristos este „Răsăritul cel de Sus”. Unirea cu Hristos se mărturisește prin rostirea Crezului, care trebuie rostit pe de rost de nași, de părinți și de ceilalți participanți.

A doua parte a Botezului o formează **sfințirea apei și turnarea untdelemnului sfințit**, de trei ori, în cristelniță.

Apa și cristelnița semnifică mormântul în care a fost îngropat Mântuitorul și locul de unde a înviat, iar uleiul binecuvântat, numit „untdelemnul bucuriei” – cu care este uns pruncul înainte de afundare – arată că prin încreștinare pruncul devine „uns al Domnului”.

A treia și cea mai însemnată parte a Botezului o formează **afundarea întreită în apă** și rostirea de către preot a cuvintelor: „***Se botează robul/roaba lui Dumnezeu (...) în Numele Tatălui – Amin, și al Fiului – Amin, și al Sfântului Duh – Amin***”. Astfel mărturisim că temeiul credinței noastre este Dumnezeu în Sfânta Treime și că prin Botez murim împreună cu Hristos și înviem cu El.

Simbolistica obiectelor folosite la Sfântului Botez

Pânza albă în care este înfășurat pruncul imediat după Botez, simbolizează haina luminoasă a sufletului, spălat de păcate, care a devenit de acum biserică sau locaș a lui Dumnezeu. În apa sfințită se sfințește și **cruciulița** pe care copilul o primește în dar de la nași pentru a-și aminti de cuvintele din Evanghelia după Marcu, cap. 8, 34: „*Oricine voiește să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie.*”

Lumânarea – pe care o aprinde preotul după scoaterea din apă a pruncului și pe care o ține nașii – arată lumina harului primit la Botez, dar și lumina faptelor bune, pe care cel botezat este chemat să le împlinească.

Taina Mirungerii urmează imediat după botezul pruncului. Prin punerea mâinii preotului în timpul citirii rugăciunii, prin rostirea cuvintelor „*pecetea darului*”

Sfântului Duh” și prin ungerea cu Sfântul și Marele Mir, cel nou botezat primește bogăția darurilor Sfântului Duh. **Sfântul Mir** are în compoziție ulei de măsline amestecat cu aromate, care arată mulțimea darurilor duhovnicești pe care cel botezat le primește. Ungerea se face în semnul Sfintei Cruci, pecetluind toate simțurile. Prin darurile Duhului Sfânt noi primim puterea de a duce o viață creștinească, de a ne opune răului și păcatului și de a săvârși binele.

Înconjurarea mesei și a cristelniței de trei ori, în numele Sfintei Treimi, arată că începând de la Botez, viața oricărui creștin trebuie să aibă în centru Evanghelia (Cuvântul lui Dumnezeu) și Crucea, adică jertfa. Nu putem fi creștini decât împlinind poruncile Evangheliei și purtându-ne crucea. Nu casa, serviciul și banii sunt scopul vieții noastre, ci împlinirea voinței lui Dumnezeu prin dragoste și jertfă de sine.

La slujbă, urmează citirile biblice: Apostolul și Evanghelia. În final, preotul taie câteva fire de păr de pe capul pruncului, în semnul Sfintei Cruci, simbolizând dăruirea totală a celui botezat lui Dumnezeu, ca și primul act de jertfă adusă lui Hristos, din partea copilului.

În final, pruncul îmbrăcat în haină luminoasă este dus în fața Sfântului Altar, unde preotul îl împărtășește cu Trupul și Sângele lui Hristos. Astfel noul botezat primește deodată **trei Sfinte Taine: Botezul, Mirungerea și Sfânta Împărtășanie.**

Așa cum o floare curată și frumoasă moare fără soare și apă, tot la fel și sufletul copilului poate muri duhovnicește dacă este lipsit de hrana unei vieți creștinești, care stă în răspunderea părinților și a nașilor. De aceea părinții și nașii trebuie să fie foarte conștienți de responsabilitatea pe care o au față de pruncul botezat.

Pregătirea duhovnicească a Botezului

Pregătirea părinților

Mântuitorul Iisus Hristos ne spune: *„Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele. Cel ce rămâne întru Mine și Eu în el, acela aduce roadă multă, căci fără Mine nu puteți face nimic”* (Ioan, 15, 1).

Faptul că noi, ca părinți, ne botezăm copiii, ne obligă în fața lui Dumnezeu să-i și creștem și să-i educăm în credința ortodoxă. Față de copii avem marea răspundere de a nu-i lipsi de binecuvântarea pe care Dumnezeu ne-o dăruiește prin sfințele slujbe ale Bisericii, îndeosebi prin Sf. Liturghie. A-i boteza pe copii, dar apoi a-i ține departe de Dumnezeu, neducându-i regulat la biserică, este o greșeală foarte mare. Prin urmare, ca părinți, suntem chemați să trăim credința creștină cât mai autentic, să avem o viață de familie armonioasă, să participăm duminica și în sărbători la Sfânta Liturghie, să ne rugăm acasă, să postim, să ne mărturisim păcatele regulat și să ne împărtășim cu Trupul și Sângele Mântuitorului Iisus Hristos. Făcând acestea, ne vom bucura mereu de puterea și înțelepciunea care vin de la Dumnezeu și vom birui orice încercare a vieții. Altfel ne păgubim și pe noi și pe copiii noștri care vor apuca pe căi greșite și vor fi lipsiți de cel mai mare suport al vieții care este credința vie trăită în rugăciune și în împlinirea poruncilor lui Dumnezeu.

Modul cel mai plăcut lui Dumnezeu prin care părinții iau parte la botezul copilului lor este acela al înnoirii propriului lor botez prin Sfânta Taină a Spovedaniei, căci Spovedania este al doilea botez. De aceea părinții sunt chemați să se pregătească înainte de ziua Botezului **prin spovedanie, rugăciune și primirea Sfintei Împărtășanii.**

Rostul nașilor la Botez

Un prunc, nou născut, tinde și el către Hristos, Izvorul vieții și al luminii. Precum se îndreaptă florile spre soare, tot așa și sufletul unui copil se caută spre Hristos, Soarele dreptății. Un copil nu poate să spună acest lucru cum îl spune un om mare. De aceea **nașii, la Botez, mărturisesc credința în numele pruncului.** Dacă cinstea de a fi naș la botez e mare, **răspunderea nașilor** înaintea lui Dumnezeu este și mai mare în calitatea lor de părinți duhovnicești ai finului sau finei lor.

Cine poate fi naș de botez?

Pot fi nași numai creștini vrednici care vor putea da pildă și îndrumări frumoase finului sau finei lor. Nașii trebuie să cunoască și să iubească credința ortodoxă și să aibă viață curată. Pentru că Botezul se face în Biserica Ortodoxă, **nașii** trebuie să fie **credincioși ortodocși**. Aflați la botez, nașii se leapădă, în numele pruncului, de stăpânirea celui rău și apoi, întorcându-se cu fața spre Răsărit, de unde vine lumina, făgăduiesc că cel ce se botează „se unește cu Hristos” și va trăi împreună cu El, în dreapta credință. De aceea nașul și rostește mărturisirea de credință ortodoxă – **CREZUL**.

Cine nu pot fi naș de botez? Cei care trăiesc fără cununie bisericească, cei îndepărtați de la Sfânta Împărtășanie, cei care s-au îndepărtat ei înșiși de Biserică nu pot fi chemați ca nași la Botez. Căci ce mărturie vor da pentru pruncul care se botează? Și cum vor da seama înaintea Dreptului Judecător pentru îndatoririle pe care le-au luat asupra lor?

Pregătirea nașilor

Se cuvine ca înainte de a purta pe brațe un prunc înaintea lui Hristos spre a fi botezat, nașii care își asumă această bucurie și responsabilitate **să se pregătească prin Spovedanie**, pentru a fi împăcați cu Dumnezeu înainte de a primi pe brațe pruncul plin de strălucire cerească ieșit din apa Sfântului Botez. Nașii **trebuie să știe pe de rost „Crezul”**, pe care îl vor rosti în timpul slujbei.

Pe măsură ce copilul crește, nașii sunt datori, împreună cu părinții, **să-l deprindă să-și facă cruce, să-l învețe rugăciunile Bisericii și să-i dea mereu sfaturi și îndrumări bune**: cum să-și cinstească părinții, cum să se poarte creștinește, cum să împlinească poruncile dumnezeiești și cum să iubească Biserica.

Din ziua Botezului, nașii și părinții se vor îngriji ca pruncul să se împărtășească cu Sfântul Trup și Sânge a lui Hristos cât se poate de regulat; dacă se poate în fiecare duminică și de sărbători.

Pregătirea practică a Botezului

Pe tot parcursul sarcinii este recomandat ca părinții să se spovedească și să se împărtășească cât mai des, chiar în fiecare duminică, pentru ca pruncul să se hrănească cu hrana cea mai bună care este Trupul și Sângele Domnului.

După naștere, Biserica a rânduit câteva slujbe de pregătire a noului-născut pentru unirea sa cu Hristos prin Taina Sfântului Botez:

– **în a 8-a zi de la naștere** preotul merge la casa pruncului și citește rugăciunile pentru mamă, precum și rugăciunea de punere a numelui. El însemnează copilul în chipul Crucii și-l stropește cu apă sfințită pentru a-l apăra de primejdii.

– **la 40 de zile de la naștere**, mama și pruncul vin la biserică. Rugăciunile pe care preotul le citește mamei au în vedere primirea de ea a Sfintei Împărtășanii. În mod eronat, unii consideră că mama este necurată și nu poate intra în biserică până ce preotul nu-i citește rugăciunile respective, însă trebuie înțeles mai degrabă că rugăciunile marchează sfârșitul perioadei de refacere a ei, după naștere. Apoi preotul citește rugăciunile de pregătire a Sfântului Botez și de îmbisericire a copilului. Astfel nou-născutul este dăruit lui Dumnezeu, așa cum Maica Domnului și Iosif au adus pe Pruncul Iisus la Templu, la 40 de zile de la naștere.

Timpul și locul unde se săvârșește Botezul

Botezul se săvârșește de preot și de episcop, la cel puțin 40 de zile după naștere (dar nu mult după aceea) dacă pruncul este sănătos, iar dacă este bolnav, imediat după naștere. Slujba se face în biserică. Numai în cazuri cu totul excepționale, preotul îl poate boteza acasă, la spital sau oriunde ar fi.

Botezul de necesitate – în cazul când copilul e amenințat să moară la naștere, asistentele sau moașele trebuie instruite să aibă la îndemână agheasmă (la nevoie, și numai apă obișnuită) și lumânare. Apoi, după ce pun numele pruncului, îl botează

ele, turnând agheasmă (apă) în formă de cruce peste prunc și zicând cuvintele: **Se botează robul lui Dumnezeu (numele) în numele Tatălui, Amin; și al Fiului, Amin; și al Sfântului Duh, Amin.** Dacă pruncul moare, el este botezat și mântuit. Iar dacă trăiește, cele ce l-au botezat trebuie să spună rudelor sau preotului că pruncul a fost botezat, iar preotul va face toată slujba Botezului, fără a-l mai afunda în apă în numele Prea Sfintei Treimi, căci Botezul nu se mai repetă.

Pregătirea pentru Botez a părinților

Din experiență, noi preoții am observat că pruncii plâng din mai multe motive, unele trupești, iar altele duhovnicești. Poate că sunt aduși târziu la Botez, deja mărișori și foarte activi; de aceea e bine ca Botezul să aibă loc imediat după împlinirea a 40 de zile de la naștere. Mama e bine să se îngrijească de copil înainte de slujbă, să fie alăptat și schimbat cu scutece curate.

Uneori se întâmplă ca pruncii să plângă nefiresc. Explicația este una duhovnicească: copiii moștenesc de la părinți pe cele fizice, dar și pe cele sufletești, precum neliniștea atunci când se apropie mai mult de Dumnezeu. În timpul Botezului se poate manifesta și în copii fuga de Dumnezeu a părinților, la modul inconștient, prin neliniște și plâns. De obicei însă, după botez, pruncii se liniștesc și dorm cum n-au dormit niciodată până atunci.

Până la Botez, părinții sunt datori:

- să-i mulțumească lui Dumnezeu că le-a dăruit un copil și să se îngrijească, în cazul în care este plăpând și bolnav, să fie botezat cât mai curând;
- să nu se încreadă în superstiții: pentru protejare de rele, nu se însemnează pruncul cu ață roșie, ci mai degabă se pune deasupra pătuțului o icoană;
- să nu amâne Taina Botezului din motive lumești;
- să aleagă nași credincioși și iubitori de Dumnezeu, care trăiesc credința în viața lor de toate zilele și să nu caute nași pentru câștiguri materiale sau alte pricini lumești;
- să dea copiilor nume de sfinți;
- să nu facă după Botez petrecere cu scopul de a strânge daruri.

Viața de după Botez. Educația și creșterea creștină a copiilor

Neuropsihologia constată că există mai multe faze în dezvoltarea creierului uman. În primii ani de viață copii sunt foarte mult influențați de mediul în care cresc și se dezvoltă. Nu vorbesc, nu au încă gândire critică și preiau tot ceea ce văd la părinți și la cei din jur. De aceea mijloacele mass-media (televizor, calculator, internet, etc.) folosite fără discernământ sunt foarte dăunătoare copiilor și le afectează negativ dezvoltarea intelectuală.

Dacă părinții și nașii sunt robi ai lui Dumnezeu și încearcă să împlinească voia Lui în viața lor, atunci și copii vor crește în acest mediu, ca robi ai lui Dumnezeu. Dacă părinții însă nu se roagă, nu merg la biserică, nu postesc, în schimb îi lasă pe copii în fața televizorului sau a calculatorului, atunci copii se vor îmbolnăvi sufletește iar durerea părinților va fi, peste ani, foarte mare.

După Botez, părinții au datoria continuă:

- – să dea copiilor încă de mici o educație creștină, rugându-se cu ei acasă, ducându-i la biserică, insuflându-le dragostea de Dumnezeu și de Biserică;
- – să-i ferească pe copii de lucrurile rele care le tulbură mintea și sufletul: televizorul, calculatorul, internetul, etc., prietenii rele, vorbele urâte, violența, etc.;
- – să trăiască o viață conștientă de creștini, să cerceteze ce înseamnă credința în Dumnezeu și să o practice, învățându-i astfel și pe copiii lor, prin propriul exemplu. Cea mai bună și mai eficientă educație creștină a copiilor este o viață de sfințenie trăită de părinți.

Pregătirea pentru Botez a celorlalți participanți

Fiind atât de importantă, slujba Botezului trebuie să fie pregătită cu mare grijă. Iar în timpul slujbei trebuie să lăsăm lucrurile cu care suntem obișnuiți, discuțiile unii cu alții și să acordăm mare atenție rugăciunilor, de la început până la sfârșit: cu telefoanele închise, cu fotografi discreți, cu răbdare și cu păstrarea liniștii până la capăt, respectând casa lui Dumnezeu în care ne aflăm.

Cele necesare pentru Taina Botezului

1. **Certificatul de naștere al pruncului**, de pe care se vor lua datele pentru întocmirea certificatului de Botez;
2. **Lumânarea** pentru nași – *semn al luminii lui Hristos*. Uneori lumânarea este împodobită cu flori, care simbolizează faptele bune (roadele credinței);
3. **Untdelemnul de măslină** – *semn al milei lui Dumnezeu care se revarsă asupra celui ce se botează*. Untdelemnul va fi binecuvântat de preot și folosit pentru ungerea copilului; apoi poate fi luat acasă pentru ungerea copilului după baie.
4. **Pânza Botezului (crișmă / pânza de mir)** – pânza de culoare albă în care se primește pruncul de către nași atunci când se scoate din apa botezului;
5. **Fașa (panglica de Botez, de circa 50 cm)** – cu care preotul stropește fața celui ce se botează zicând: *Îndreptatu-te-ai, luminatu-te-ai, sfințitu-te-ai, spălatu-te-ai, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin*;
6. **Cruciulița Botezului** – din partea nașilor pentru prunc, pe care preotul o binecuvântează, fiind semn al urmării lui Hristos: *Oricine voiește să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie (8,34)*. Crucea va fi purtată de copil ca amintire a Botezului și a purtării crucii, a jertfei care definește viața oricărui creștin;
7. **Păturica** de învelit **și un prosop** mare alb și gros, în care nași vor primi pe prunc imediat după Botez (trebuie să fie suficient de mare pentru ca pruncul să poată fi înfășurat);
8. **Prosopul** cu care preotul se șterge după ce scoate pruncul din cristelniță. **Săpunul nu este obligatoriu**;
9. **Un rând de haine noi pentru prunc** de culoare albă, care simbolizează haina luminoasă în care este îmbrăcat sufletul la Botez;

Mai trebuie să ținem seama de două lucruri:

1. **Nași și părinții se vor pregăti de botez prin spovedanie și rugăciune**;
2. Tot ceea ce primim de la Dumnezeu, tot harul și binecuvântarea care se revarsă în viața noastră sunt gratuite. El ne cheamă să-i oferim sufletele noastre sincere și inimile noastre iubitoare, căutându-L pe Domnul înainte de toate, în viața noastră, așa cum ne spune în Evanghelia după Matei, cap. 6: „Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate acestea se vor adăuga vouă.” Din acest motiv, **contribuția financiară a nașilor și părinților nu reprezintă plata preotului pentru slujba pe care o face, ci datoria de conștiință a fiecărui creștin de a susține material Biserica**, în măsura posibilităților. De mare folos duhovnicesc pentru copil este ca el să înceapă viața de creștin cu o mică jertfă, pe care o vor face părinții și nașii în numele lui: din banii primiți în dar la Botez, o parte vor fi dați de pomană, la copiii orfani, familii nevoiașe sau bătrâni săraci.

Îndrumări practice după Botez

Întrucât Sfântul și Marele Mir rămâne încă pe trupul copilului și pe pânza și prosopul în care este înfășurat după scoaterea din apa sfântă a Botezului, părinții și nașii trebuie să se îngrijească de următoarele:

- pruncului i se face baie începând cu a doua zi după botez, când apa se aruncă pe pământ curat;
- pânza și prosopul în care a fost învelit pruncul se spală în apa în care i s-a făcut copilului baie (și care trebuie apoi aruncată pe pământ curat, eventual la un copac);
- copilul se aduce în următoarele săptămâni și tot timpul regulat la biserică, pentru a fi împărtășit.

Rezumat. Cele necesare pentru Slujba Botezului

Verificați dacă:

Da

Nu

- aveți lumânare
- aveți pânza albă de mir
- prosopul sau păturica pentru copil este mare, alb(ă) și potrivit de gros (groasă) pentru momentul Botezului
- aveți panglica (fașa)
- aveți prosopul pentru mâini
- aveți sticluța cu ulei de masline
- nașii sunt spovediți (cel puțin 2 săptămâni înainte)
- nașii știu Crezul pe de rost
- ați transmis preotului datele pentru certificatul de botez, respectiv copii după actele de identitate ale părinților și nașilor, cât și o copie după certificatul de naștere al copilului.

Mărturisirea de credință ortodoxă

sau Crezul niceo-constantinopolitan, alcătuit la primele două Sinoade ecumenice (325 și 381)

Cred întru Unul Dumnezeu, Tatăl atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute.

Și întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul Născut, Carele din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii; Lumină din Lumină; Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat; născut, iar nu făcut; Cel de-o-ființă cu Tatăl, prin Carele toate s-au făcut.

Carele pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara și S-a făcut om.

Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat și a pățimit și S-a îngropat.

Și a înviat a treia zi, după Scripturi.

Și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui.

Și iarăși va să vină cu slavă să judece viii și morții, a Cărui împărăție nu va avea sfârșit.

Și întru Duhul Sfânt, Domnul, de-viață-Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cea ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, Carele a grăit prin prooroci.

Întru Una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică.

Mărturisesc un botez spre iertarea păcatelor.

Aștept învierea morților.

Și viața veacului ce va să fie. Amin.